

Gaaer man op til 2000 Rd., hvad vil saa Følgen blive? Den vil blive, at Reglen bliver Undtagelse og Undtagelsen Regel. Hvor mange er der i Kjøbenhavn, der have over 2000 Rd.? Og gaae vi til Kjøbstæderne og Landet, hvor mange er der da, som have over 2000 Rd. i Indtægt? Man vil finde mange Communer paa Landet, hvor der ikke er Een, og selv i de større Kjøbstæder vil det blive et meget ringe Procenttal, der kommer til at give den fulde Skat; men det Naturlige er dog, at det Tal, om det end er et Mindretal, der kommer til at betale den fulde Skat, bliver nogenlunde anstændigt. En anden Grund, som væsentlig bevæger mig til at stemme imod, at man vælger en saa stor Indtægt, er den, at det har sine overordentlige Vanskeligheder at gjøre Forskjel paa den forskjelligartede Indtægt, skjøndt det maa erkjendes, at Indtægten har forskjellig Værdi efter den forskjellige Maade, Personen nyder den. Naar man f. Ex. tænker sig en Kjøbmand, en Industriadrivende, en Advokat eller en Kæge, der ikke er Capitalist og som i sine bedste Aar arbejder stærkt og tjener godt, saa skal han ved Siden af den Indtægt, han forbruger, opspare til sine gamle Dage en Deel af den Indtægt, han tjener. I Modsetning til ham staaer Capitalisten, den Mand, der har Grundeigendomme, Embedsmanden, den, der har Livrente, det er faste Indtægter, der staae for Levetid og som tildeels gaae over til Andre ved Aar, de have en efter de menneskelige Forhold saa vedvarende Natur som muligt. Vedkommende sidder ganske rolig, stundom uden at arbejde, f. Ex. hvor han tager sin Rente, medens den Anden arbejder for at erhverve deels sine daglige Indtægter og deels Noget til at opspare Capital. Det er altsaa et stort Spørgsmaal, om man ikke burde gjøre Forskjel paa de forskjellige Indtægter, men jeg indrømmer, at det er overordentlig vanskeligt at beregne, af hvor stor Varighed Indtægten kan siges at være, saaledes at man multiplicerede Indtægten med Tiden, i hvilken man kunde antage, at den vilde flyde, og Renten af den saaledes fundne Capital blev den anslaaede aarlige Indtægt. Jeg indrømmer, at det ofte vilde blive forbundet med den største Vilkaarlighed, naar det fulde gennemføres, men Uligheden, der er an-

tydhet, maa tale for, at vi ikke altfor stærkt beskattede netop de Mænd, der let blive blandt dem, der have høie Indtægter, men som have en svævende, ubestemt, en i et enkelt Aar flydende Indtægt, medens Andre foretrække den lavere, men sikke Indtægt. De Samfundsklasser, der have en stor Indtægt i det ene Aar, have derhos ofte Tab i det andet Aar, i Reglen bliver Indtægten efter visse Aars Forløb mindre. Naar en Industriadrivende i eet Aar har tjent 10,000 Rd. og i næste Aar taber 10,000 Rd., saa beskattede vi ham for det ene Aars Indtægt, men godtgjøre ham Intet for det Tab, han har havt i det andet. Ja, dersom man tog Skatten efter 3 Aars Gjennemsnitsindtægt, da vilde det være muligt at regne Tabet i det ene Aar i Modsetning til Fordeel i det andet Aar, men det lader sig ikke gjøre, naar man tager et Aars Indtægt som Grundvold. Jeg troer derfor, at det vilde være rigtigt ved Skattelettelsen at blive staaende ved en lavere Indtægt, f. Ex. 1,200 Rd. Jeg troer, at den Maade, hvorpaa det er stillet i Lovudkastet, ialtsald med en ringe Modification, er heldig. Jeg kan ikke erkjende det, der blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste (Schovelin), som fuldkommen begrundet; det er vel rigtigt, at Skatten stiger i større Forhold end Indtægten, men hvorledes man vender og dreier det, saa vil der altid blive en Ulighed, naar man naaer derop, hvor Skattelettelsen standser. Man kan vel gaae den Vej, han foreslog, og fradrage f. Ex. 2 à 300 Rd. i alle Indtægter, men det er dog mindre hensigtsmæssigt, naar en Mand f. Ex. har 10,000 Rd. i Indtægt, at sige, at han skal være fri for at betale Skat af de 200 Rd.; der er i dette Tilfælde ikke nogen Trang tilstede, som vi behøve at komme imøde. — Der er et andet Punkt med Hensyn til hvad der skal regnes som Skattebasis, som allerede er fremhævet og som jeg ogsaa paa det stærkeste maa holde paa bliver forandret, det er Bestemmelsen i § 12, at der ved Rigningscommissionens Skjøn kan erholdes Redskættelse. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddersen) sagde: Det skal ikke være en Maade, det skal være en Met. Ja, det er rigtigt, dersom der overhovedet skal